

2º Premio de poesía

UNHA TERRA CHAMADA ORTEGAL

O ceo, a terra e o mar
 xuntos constituíron o noso Ortegal
 terra silvestre sen par,
 perdida na fusión de mares e océanos,
 que en tempos moi antigos
 só a *pudieron albiscar e contemplar*
 os que *anhelaban un lar;*
 un lar derradeiro moi agreste e ceibo
 coma os que nunca se dan;
 que sen máis coitas deron en atopar
na rexión do Ortegal:
 que neste momento fainos acordar
 un pasado glorioso,
 con importantes ourives e torques,
 que nos vai identificar.
Viaxamos no presente,
 sen esquecer o do noso pasado,
 coma novas sementes,
 en navíos moi cheos de sentimentos
 que nos levan a rentes
do noso lugar, a punta do Ortegal.
 Cantís e montañas,
 situados neste mar e nesta terra,
 que remataban coa espera
 dos ferísimos barcos celtas.
 Testemuñas vivas deste momento,
 símbolos do pasado,
 sentimentos para os que marchaban
 que xamais olvidaban;
 deixando soa, abandonada a súa terra
onde só había amarras.
 Pola súa fermosura e virtude,
 e ninguén de ningures
 que vexa ou percorra esta terra nosa
 prendado, sen alma e só quedará.

Patricia María Pita de Navasqües
 4º E.S.O.
 I.E.S. CABO ORTEGAL